

Stadsparken bjöd upp till dans med klassiskt knaster

Marcus Karlsson
marcus.karlsson@skd.se

LUND När Erik-Ask Upmark vevade igång trattgrammofonen i Stadsparken i går var det många som drogs med i den en gång så livsfarliga jazzmusiken.

Med musik och teknik som sällan ses på dagens scener fick Lundaborna återuppleva många bortglömda superstjärnor.

Det finns de som påstår att vem som helst kan vara diskjockey och att allt som krävs är att kunna trycka på en knapp på en dator. Erik Ask-Upmark har dock gjort det lite mer komplicerat för sig. Han drar nämligen igång dansgolvet genom att spela gamla bortglömda stenkakor från tidigt 1900-tal på en antik trattgrammofon.

– Jag älskar den här musiken och hela retrovägen som är väldigt populär nu. Man kan ju unna sig lyxen att plocka ut det som är fördelarna med den här tiden, modet och musiken, och lämna allt det andra därhän. Det är det jag gör genom att plocka ut de här låtarna som folk tycker om att höra och som jag tycker om att spela, säger han.

Mellan låtarna, som sträcker sig från de på den tiden så farliga jazzgiganterna Duke Ellington och Louis Armstrong, till de lokala storheterna Zarah Leander och Karl Gerhard, berättar han bland annat om hur tekniken och musiken förhöll sig till varandra då när det begav sig.

– Det uppkom en debatt som handlade om att den nya skivan skulle ta död på den levande musiken. Sen när radion kom, då förbjöd skivbolagen sina artister att spela sin musik i radion för att man trodde att ingen skulle köpa skivorna då. Skivindustrin kämpade för att överleva på samma sätt som för några år sedan med all den nedladdningshysterin. Det är samma argument som kommer igen, säger Erik Ask-Upmark.

Störst respons på dansgolvet fick tratt-diskjockeyn när en lindyhop-vänlig Ellington-klassiker vevades igång. Något som även uppskattades av Hässleholmsbon Ulla-Britt Johansson.

– Detta är helt fantastiskt. Det är kul att yngre människor får uppleva det här också, vi är ju uppfödda med stenkakor. Någon gång har vi plockat fram grammofonen hemma för att visa barnbarnen men de fattade inte vad det var för något, säger hon med ett skratt.

Mellan låtarna var det näst intill kö för att få komma fram och prata med trattendiskjockeyn Erik Ask-Upmark. En stor del av frågorna kretsade kring tekniken och hur man får tag på reservdelar till de antika grammfonen. Foto: Marcus Karlsson

För att göra musiken så dansvänlig så möjligt har grammfonen en skruv som justerar hastigheten. Av lindyhoppdansarna fick han sen en tumme upp för tempoalet.

Många av skivorna har han fått donerade till sig. Han berättar att många har skivor liggandes hemma på vinden, men att få har en fungerande grammfon.